

AKTUALNO

RASPORED BOGOSLUŽJA

Svete mise nedjeljom:

7, 8.30, 10, 11:30 i 19 sati

Svete mise od ponedjeljka do subote:

7 i 19 sati

Molitva svete krunice u 18,30 sati

Klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom
četvrtkom od 18 do 19 sati

Župna crkva je otvorena cijeli dan za osobnu pobožnost
župljana.

Mogućnost za ispovijed će biti pola sata prije nedjeljnih svetih
misa u predvorju crkve.

Komu bude potreban duhovni razgovor tijekom tjedna, neka se
javi telefonski na našu samostansku portu radi dogovora sa
svećenikom za termin.

tel.: 2392-555; faks: 2302-467

<http://www.zupa-kraljice-svete-krunice.hr/>

Uređuje: Župni ured Kraljice sv. krunice i Komisija za bogoslužje

Tjednik Župe Kraljice svete krunice

God. XI Broj 48 (534), 24. listopada 2021.

KRALJICA

XXX nedjelja kroz godinu

MOLITVA ZA MISIJE

*Oče naš, tvoj Sin jedinač Isus Krist,
uskrsnuli od mrtvih,
povjerio je svojim učenicima mandat
da "idu i učine učenicima sve narode".*

*Ti nas podsjećaš da po krštenju
svi sudjelujemo u poslanju Crkve.*

*Po darovima tvog Duha Svetoga
daj nam milost da budemo svjedoci evanđelja,
hrabri i gorljivi, da bi poslanje povjereno Crkvi,
koje je još daleko od ostvarenja,
moglo pronaći nove i učinkovitije načine
za donošenje života i svjetlosti svijetu.*

*Pomozi nam da svi narodi susretnu spasonosnu ljubav
i milosrđe Isusa Krista, našeg Gospodina i našeg Boga,
koi s tobom živi i kraljuje,
u jedinstvu Duha Svetoga,
sada i u sve vijeke vjekova.*

Amen

**I. čitanje (Jr 31, 7-9), II. čitanje (Heb 5, 1-6)
Evandjelje po Marku (Mk 10, 46-52)**

SLJEPILO SRCA

Biblija nam donosi susret Isusa sa slijepcem, skoro kao povijesni susret. Međutim, taj 'susret' je postao tip odnosa čovjeka i Istine, čovjeka i Boga. Mnogi su 'uz Boga' – uz Isusa, a da ga ne prepoznaju niti se njemu znaju obratiti. Oni su 'masa uz njega', a samo je poneki shvatio da ne vidi što se događa, da je slijep u srcu. I taj se obraća Bogu i Isusu. Skoro je najvažnije da je taj shvatio da ne vidi, i da se dao na put traženja. U Isusu je osjetio svoje prosvjetljenje, svoju svjetliju budućnost.

Pogledajmo sada, danas, ovaj isti 'model', model slijepih u srcu. Tko je slijepac, tko luta, tko traži, tko je masa koja je unutar kršćanstva i koja uopće ne prepoznaje Isusa? Potrebno je na temelju današnjeg Evandjelja sve ovo prepoznati. Ako prepoznamo vjerojatno će nam se pojaviti i svjetlija budućnost, pa makar se danas nalazili u mračnom tunelu. Kad je riječ o sljepilu, tada vrlo lagano bacamo pogled na druge i na njima prepoznamo kako su 'slijepi', kako ne vide kuda idu, kako slijepo idu u provaliju... To nam je nekako 'evidentno', to dobro vidimo. A možda baš mi ne vidimo, možda smo baš mi slijepi i sudimo ne što vidimo nego sudimo iz nekog drugog stava ili odnosa prema drugima.

Čini nam se da druge jako dobro poznajemo, čak bolje nego li oni sami sebe. Ipak, vratimo svoju spoznaju prema samima sebi. Da li uočavamo svoju sljepoću? Da li uočavamo kako idemo krivim putem, kako se dademo vrlo lagano zavesti kao da uopće nemamo svoje osobnosti, niti svojeg ja. Pogledajmo sami sebe. Trajna je opomena čovjeku: čovječe, upoznaj samoga sebe! To upoznavanje samoga sebe nije neka igra, to je vlastiti rast i ostvarenje vlastitih mogućnosti. Vrlo smo često skoro najsljepiji u odnosu prema samima sebi. Ovaj evanđeoski 'model' može se odnositi i upućuje

nas prema moralnom sljepilu. To sljepilo je ono koje čovjek kod sebe ne prepoznaje, a izgleda da prepoznaje kod drugih.

Zato se i događa, baš na moralnom planu, da 'slijepac vodi slijepca'. Tako nešto teško se događa u fizičkom sljepilu. Toga sljepila su ljudi svjesni, valjda baš zato što ne ovisi o njihovoj svijesti nego o fizici. Kao što je lakše biti svjestan fizičkog sljepila nego li moralnog isto tako je lakše 'izliječiti' fizičko sljepilo nego li moralno. Mnogo više moralnih slijepaca šeće ovom zemljom nego li fizičkih. Čak moralni slijepci misle da jako dobro vide. Tko sve nije psiholog drugoga? Čim se postane svjestan svoje sljepoće otvara se mogućnost izlječenja. Tada čovjek traži i Osobu i Istinu koja će ga 'osvijetliti'. Istina vjere je to svjetlo koje otkriva i daruje Isus Krist.

Vjera oslobađa od moralnog sljepila i moralnog lutanja, ne kao neka zapovijed nego kao prosvjetljenje. Zato je za vjernika 'prosvjetljenje' kriterij življenja i ponašanja, a ne zakon moranja. Tako bi barem trebalo biti. U tom slučaju vjera ne bi bila jaram nego oslobođenje. Pavao je 'progledao', Augustin isto tako... i za njih je kršćanstvo postalo oslobođenje. Isus je za njih bio 'otkriće' i Svjetlo, Istina i Logos (Mudrost). Zar svaki grešnik nije slijepac? Da nije slijepac čovjek ne bi zabludio. Sljepilo je izvor grijeha i lutanja (Augustin). Čovjek treba 'ustati' i poći iz svojeg 'sljepila'. Abraham je čak napustio i svoju domovinu da se uputi za Božjim zovom.

Ne treba misliti da se mi više ne možemo promijeniti i postati novi. Uvijek ostaje kao primjer evandjelja Nikodem. Isto tako svi možemo moliti: Bože otvori nam srce da progledamo i prepoznamo Isusa kao Istinu, Put i Život. Idi vjera te tvoja spasila! Uvijek je dobro vjerovati u dobro i plemenitost, u ljubav. Kroz tri božanske (ulivene) kreposti čovjek 'progleda' i ugleda svoju budućnost.

Fr. Marijan Jurčević